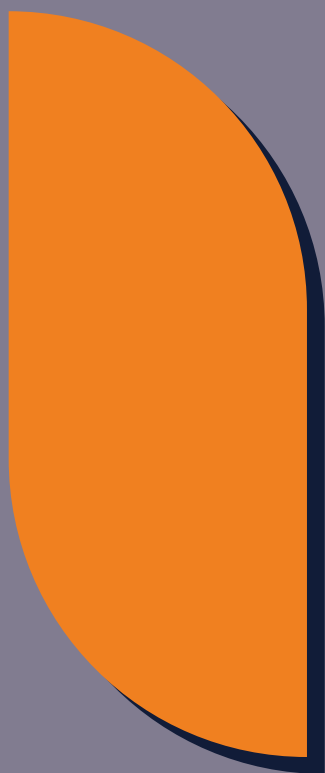

La Beira

núm. 20 • any 2024

Fundació
La Immaculada
FENT FAMÍLIA

Edita

Residència La Immaculada
Sant Jordi, 2
T. 93 544 52 28
08100 Mollet de Vallès
fundacio@fcapimmaculada.cat

Redacció

Sònia Abad i Anna Duran

Treball de camp

Usuaris, residents, familiars, treballadors,
Direcció i Patronat de la Residència.

Disseny i maquetació

Txell Castells
hola@txell-disseny.com
T. 617 65 08 43

Imprimeix

Minerva Mollet
minerva@minervamollet.net
T. 93 593 36 09

Dipòsit Legal: B-26867-2009

3 Editorial

Mossèn Francesc Jordana, President de la Fundació de la Residència Immaculada

Activitats

- 4** Aniversari 2023
- 6** Festa Major Mollet
- 8** Bingo familiar
- 10** Sortida Caldes
- 12** Taller bucodental
- 14** Carnaval
- 16** Taller de realitat virtual
- 18** Castaween
- 20** Concurs de moniatos
- 21** Abraçades
- 22** Visita Esplai Xivarri
- 24** Concert d'Ukelele
- 26** Sortida Abelló
- 28** Ball de Sardanes
- 30** Nadal
- 32** Cap d'Any
- 33** Visita Reis mags
- 36** Visita EMFO
- 37** Taller de galetes de Sant Valentí
- 38** Carnaval 2024
- 40** Sortida concert de piano
- 42** Dia de la dona
- 44** Pasqua i quaresma
- 46** Sant Jordi
- 49** Fira Sant Ponç

Col·laboracions

- 50** Salut mental
- 51** SAD
- 52** loga
- 53** Ens movem!
- 54** EFQM 200
- 56** Canvi de logo
- 57** Donacions
- 58** Qui som, què fem
Descripció del Centre: Rosa Prat (Directora)
- 59** Necrològiques

Editorial

Mossèn Francesc Jordana
President de la Fundació de la Residència Immaculada

Al final del camí: ancianitats cristificades

Estimats avis i àvies, i familiars,

Sóc el nou rector de la parròquia i, per tant, el nou president de la Fundació de la Residència Immaculada. En arribar a Mollet, una de les sorpreses va ser assumir la presidència d'una fundació que gestiona una residència amb molts usuaris. A les parròquies sovint trobem fundacions sense gaire impacte real, però aquesta és una excepció.

Afortunadament, he trobat un equip de professionals disposats a fer el que calgui per atendre cada cop millor a les persones. Treballem junts, fent pinya, per oferir un servei integral que atengui tant la part física com la interior, psicològica i espiritual.

En aquest primer escrit, vull parlar-vos d'una llum especial que pot il·luminar les vostres vides, especialment en aquesta etapa de la tercera edat. Parlo de la llum de Jesucrist, que pot portar-nos pau, amor i esperança, fins i tot en els moments més difícils.

Al llarg de la meua vida, m'he trobat amb "ancianitats cristificades". Persones que, malgrat la seva edat, irradien una pau interior especial, plena d'il·lúsió, esperança i sobretot, caritat. Aquestes persones han trobat en Jesucrist la font de la seva llum interior.

Jesucrist pot il·luminar les nostres vides de moltes maneres. Primer de tot, ens ofereix amor incondicional. Saber que som estimats per Déu ens dóna força i consol en els moments de soledat o tristesa. Ens recorda que sempre tenim algú que ens cuida i ens acompanya, Jesús el Bon Pastor.

A més, Jesucrist ens guia amb la seva saviesa. Les persones de la tercera edat han viscut moltes experiències i han après moltes coses al llarg de la vida. Quan obrim el nostre cor a Jesucrist, ell ens ajuda a comprendre millor aquestes experiències i a trobar sentit en elles.

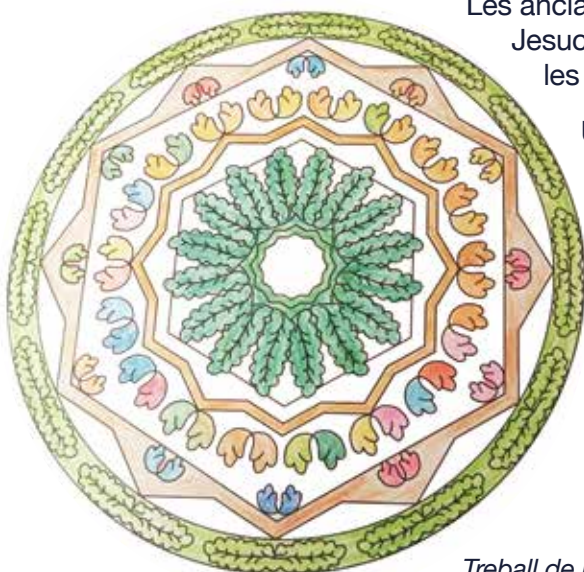
Les ancianitats cristificades són testimonis vius d'aquesta llum de Jesucrist. Ells ens mostren que la fe en Jesucrist pot transformar les nostres vides i donar-los un sentit més profund.

Us convido a obrir-vos a la llum de Jesucrist en les vostres vides. Podeu trobar-lo en la pregària, en la lectura de les Escriptures o en la comunió amb els altres. Deixeu que la seva llum us guï i us reconforti en tot moment.

Recordeu sempre que sou estimats i que teniu un propòsit en aquest món. Que la llum de Jesucrist us acompanyi en el vostre viatge i us porti pau i alegria cada dia.

Amb afecte.

Treball de Isabel Cerezo

Celebració del 45è Aniversari Residència

M. Carme Molins

Ex-Directora d'administració (2001-2023)

Com cada any la residència La Immaculada, celebra al voltant de l'1 de juny el seu aniversari. El passat 3 de juny del 2023 es varen complir 45 anys al servei de les persones més fràgils de la nostra societat. Aquest servei no seria possible sense la generositat de la seva fundadora, Concepció Jufre, donants anònims, els membres de les diferents juntes del patronat i especialment tot el personal i col·laboradors que durant tots aquests anys han realitzat la seva feina amb una gran professionalitat i, sobretot, amb vocació de servei.

La festa comença amb la celebració de l'eucaristia a la Parròquia de St. Vicenç, i segueix amb un aperitiu al jardí de la residència. És una festa molt bonica on es comparteix no solament l'aperitiu sinó que és un temps per la interacció entre la junta, l'equip de professionals, familiars i usuaris.

Enguany se celebrarà el 46è aniversari.

Jubilació de la Carme

Ja fa un any que la nostra companya Carme Molins va iniciar la seva jubilació després de 22 anys com a directora d'administració de la residència La Immaculada.

Aprofitem l'edició d'aquesta revista per donar-li un agraïment per la tasca feta durant tots aquests anys. Els primers vam ser d'anar creixent i aprenent molt de la gent gran i vam poder viure la transformació de la "gran família del carrer La Pau" al fent família del carrer Sant Jordi.

Amb tots aquests anys hem conviscut amb molta gent, residents, familiars, treballadors, patrons, mossens, voluntaris... Tots ells han deixat la seva petjada, i sens dubte Carme tu has deixat la teva.

La nostra institució té 46 anys gràcies a l'aportació desinteressada de molta gent, i entre tots continuem aquest projecte que va néixer de mans de la Sra. Concepció Jufre, i tu has pogut formar-hi part d'aquest gran equip.

Moltes gràcies per totes aquelles hores, reunions, converses, discussions, acords, millores, riures i llàgrimes ... en fi, això és la vida.

Espero que com ens vas dir, ara estiguis treballant per viure, acompanyada per la teva família i amics.

Una forta abraçada.

Passa'ns a veure!

Rosa Prat Esquirol, Directora

Festa Major Mollet

Festa, festa i festa!

Verónica Muñoz
Gerocultora

Si al poble és festa, a la residència també!!!

Comencem amb el pregó, activitats de colla , visites i per últim la cloenda.

Aquest any hem afegit coses noves a la programació de la FM , hem rebut la visita de algunes de les colles del poble , Diables, Castellers, Torrats i la Batucada jove. Unes visites molt gratificants, ho hem passat molt bé.

Ens convertim en Morats i Torrats, fem replica de les algunes de les proves que ells Fan, la diferencia es que aquí guanyem tots.

També gaudeixen d'un dinar de germanor i un vermut durant aquesta setmana. És una setmana molt plena d'activitats que es fa gaudir de la Festa Major.

Bingo familiar

La sort i la diversió és en joc!

Sònia Abad
Educatora social

Cada any, a la Immaculada, quan s'acosta la temporada del bon temps ens agrada organitzar un Bingo multitudinari al pati. En aquest, es conviden a les famílies a participar per així poder compartir un moment divertit tots junts i a més, si teniu sort també us podeu emportar un detall.

“Gracias por una tarde muy agradable y entretenida en un ambiente muy acogedor y con una buena atención por parte del personal del centro.”

Tuvimos la suerte de que nos tocó un bingo y francamente no hizo mucha ilusión, sobre todo a mi padre. En resumen, una experiencia inolvidable que esperamos repetir. Gracias a todos”

(Família de Juan Alcantara, resident)

El bingo és un joc que afavoreix una millora o retard en el deteriorament cognitiu de les persones grans. Al nostre centre, hi juguem cada setmana i els residents i usuaris de centre de dia s'ho passen d'allò més bé.

Marta Vidal Negre
Fisioterapeuta

El dia 8 de juny del 2024 vam anar d'excursió a Caldes de Montbui, amb residents i usuaris del centre de dia. El lloc va ser escollit per ells, i la majoria van triar Caldes perquè és una població que els hi era propera i que recordaven de joves quan anaven a l'Aplec de Caldes, a la Festa Major, als banys...Caldes és una població amb molta tradició pel que fa a les festes populars.

Vam anar hi amb autobús i això sempre és una aventura. A la Biblioteca va ser on vam baixar, i a partir d'allà ens vam dirigir a la Plaça del Lleó on ens esperava un guia local que ens va fer una ruta guiada que els hi va agradar molt.

Primerament vam visitar els antics Banys Romans que es troben al mig de la plaça, i la Font del Lleó, d'on surt aigua a 74 graus. Després, ens vam dirigir cap el Parc de Can Rius, i vam visitar l'edifici on antigament hi havia un Balneari molt luxós on venia gent de la burgesia catalana. Allà ens van explicar els orígens de les cases de banys i la seva evolució posterior com a balnearis.

A l'hora del dinar ens vam dirigir cap el Cafè del Centre, on vam gaudir d'un bon dinar i compartir una estona de sobretaula molt animada, tant pel familiars com pels voluntaris que ens van acompanyar.

Després encara vam tenir temps de fer un passeig pels carrers del poble abans d'anar cap l'autocar.

Com sempre que sortim, va ser un bon dia per estar tots junts i compartir una jornada fora de la residència.

Millorem la salut bucodental: estratègies divertides per tractar la xerostomia

Abril Valdeoriola Martín

Estudiant de cicle formatiu de grau superior d'Higiene Bucodental

La salut bucodental és essencial per al benestar general, ja que influeix en la nostra capacitat per menjar, parlar i, en última instància, en la nostra salut global. Mantenir una boca sana pot ajudar a prevenir malalties, com ara la càries o les malalties periodontals.

Treball de Antonia Giménez

En el cas del col·lectiu d'ancians, una afecció freqüent i desconeguda és la xerostomia, que es defineix com la disminució de saliva en la boca. Amb la intenció de millorar el coneixement sobre aquesta patologia, vaig organitzar un projecte a la Residència La Immaculada de Mollet del Vallès, incloent-hi xerrades i activitats sobre el tema, aplicant les habilitats adquirides en el cicle d'higiene bucodental. D'aquesta manera, els ancians podrien prevenir-la i reconèixer-la el més aviat possible.

Durant el projecte, es van organitzar diverses activitats, cadascuna amb una finalitat específica i dissenyada per abordar els diferents aspectes de la patologia.

En primer lloc, es va utilitzar el bingo per ajudar els participants a identificar els símptomes de la xerostomia. A través d'aquest joc, els ancians marcaven en les seves caselles els símptomes que es mencionaven durant el desenvolupament del joc.

Seguidament, el dòmino es va fer servir per ensenyar els tractaments i mètodes preventius de la xerostomia. Cada peça del dòmino contenia informació sobre aquests temes, i els participants havien de fer coincidir les peces correctament, tenint en compte el tractament i la prevenció de la patologia.

Els participants que guanyaven en els diversos jocs rebien un premi especial: un clauer de la xerostomia. Aquest premi no només servia com a incentiu per a la participació activa, sinó també com a recordatori constant de la importància de la salut bucodental. Així, cada clauer representava una peça més en la conscienciació i l'educació sobre aquesta patologia entre els ancians de la Residència La Immaculada.

A més, es van organitzar trencaclosques que també contenien informació per prevenir i tractar la xerostomia. Cadascuna de les peces del trencaclosques representava una acció o estratègia per a la salut bucodental dels ancians.

Les manualitats “una gota de saliva” van ser una oportunitat per als participants de decorar amb Goma Eva les seves pròpies gotes de saliva, reforçant així el concepte de la xerostomia i fent-lo més tangible mitjançant la creació d'objectes visuals.

Altres activitats, com els mots encreuats i la sopa de lletres, van servir per identificar les causes. En aquests jocs, els participants havien de trobar les paraules relacionades amb totes aquelles accions que podrien causar la xerostomia, reforçant així el seu coneixement sobre aquest aspecte.

Altrament, es va organitzar l'activitat de “La capsa de la xerostomia”, durant la qual es van mostrar als ancians objectes palpables relacionats amb les causes, els símptomes, els tractaments i la prevenció de la xerostomia, acompanyats d'una explicació per part meua, de la instructora.

Finalment, es van utilitzar tríptics i pòsters per fer un breu resum dels temes tractats en les activitats. Així doncs, aquestes activitats van tenir com a objectiu proporcionar als ancians coneixements pràctics i teòrics sobre la xerostomia, fomentant al mateix temps la interacció i la participació en un ambient divertit i dinàmic.

Paral·lelament, es van dur a terme activitats de cohesió grupal, com la recopilació d'històries de vida dels ancians, la qual va fomentar la interacció entre ells i amb mi, reforçant els enllaços comunitaris.

En resum, l'experiència ha estat enriquidora per a tots els involucrats, proporcionant coneixement rellevant per millorar la qualitat de vida dels ancians i oferint moments divertits i entretinguts. Agraïxo profundament la col·laboració de la Residència La Immaculada i la participació entusiasta dels ancians.

Carnaval

Una visita una mica pocasolta

Arnau Jaimez
Gerocultor

El dia 3 de març vam tenir una sorpresa: el senyor Carnestoltes es va presentar per sorpresa a la residència, acompanyat de la seva companya, la porqueta.

Era un dia normal i no esperàvem cap mena de visita, quan de sobte la porqueta va entrar bruscament al centre de dia. Se la veia molt nerviosa i deia que el Carnestoltes s'havia escapat i que si el veiéssim, l'aviséssim.

Quan ella va sortir cap a les plantes a buscar-lo, ell va sortir per l'altra porta. Ens va demanar que no diguéssim res. Van estar donant voltes per tota la residència fins que finalment van poder trobar-se, en part gràcies a l'ajuda de tots.

Va ser una escena molt divertida. Esperem que Sa Majestat Carnestoltes i la seva amiga la porqueta hagin sortit contents de la residència Immaculada. Els esperem l'any que ve amb els braços oberts.

Taller de realitat virtual

Una altra realitat

Anna Duran
Psicòloga

Aquest any hem fet una activitat que ens ha permès aprendre , visitar llocs emblemàtics del nostre territori i emocionar-nos, és a dir a estat una experiència similar a fer un viatge però sense sortir del centre.

Tot va començar quan el Dani de +k ciència es va posar en contacte amb nosaltres per presentar-nos un projecte que estava portant a terme amb el propòsit d'apropar les noves tecnologies a la gent gran de forma amable i inclusiva tenint en compte les seves necessitats físiques i cognitives.

L'equip de +K ciència es desplaça a les localitzacions que considera que poden tenir un interès als participants i grava vídeos que després projecta amb ulleres de realitat virtual .

Amb aquestes ulleres hem tingut la oportunitat de gaudir de la tranquil·litat del mar i el sol en una llarga platja de Tarragona, passejar enmig de les runes d'Empúries, gaudir de la màgia de la Muntanya de Montserrat i recordar excursions que havíem fet en família a visitar a la Verge o passar un moment divertit envoltats del peixos de la Aquàrium.

La guacha de Cuenca

Hola, soy la Julia Murciano, nueva residente del centro de día y quisiera presentarme.

Nací hace 79 años en el mejor pueblecito del mundo, en Villora, provincia de Cuenca, en una familia muy humilde formada por mis padres, José y Urbana y mis hermanos, Raimundo, Josefina, Pepe y yo la pequeña

De mi corta infancia, porque eran tiempos difíciles y comenzábamos a trabajar siendo niños, recuerdo de ir a la escuela y llevar un tronco de leña para la estufa y así calentarnos, también de correr jugando por las calles con los guachos (niños) del pueblo y de ir al río a bañarnos y cantar en la fuente. Mientras hacía eso también trabajaba haciendo faena en casa y en el campo, un año fui a recoger azafrán con mis hermanos mayores y me salió novio, pero yo no le hice caso.

Con 14 años mi madre me envió a servir a casa del cura de Requena en Valencia, unos años más tarde me fui a Barcelona a servir a una casa de alto rango, donde ya trabajaba mi hermana Josefina. Los días libres íbamos a la Casa de Cuenca a bailar y a ver a los amigos del pueblo y es allí donde conocí a mi marido, el José María.

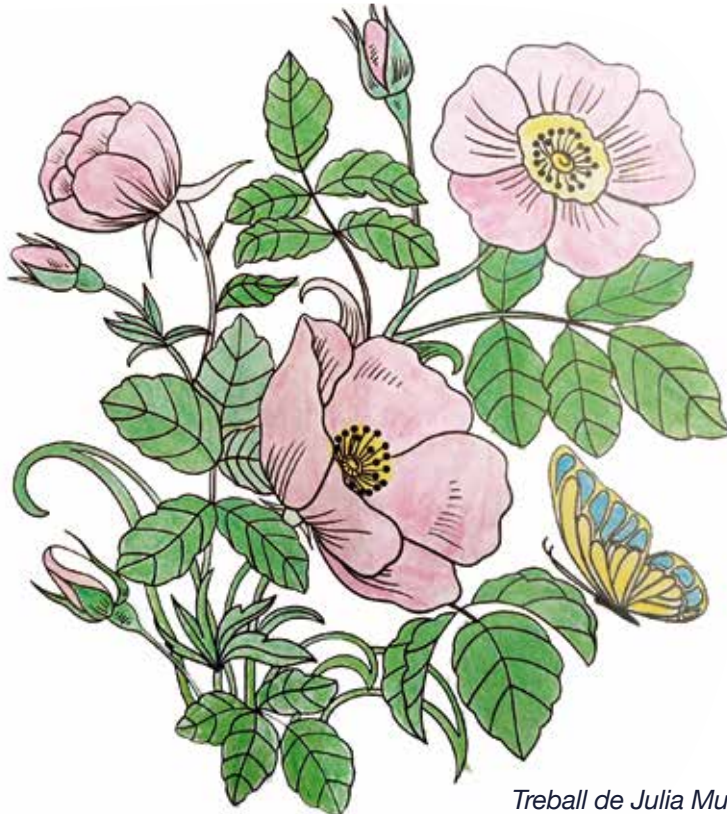
Nos casamos en Montmeló y nos fuimos a vivir a Mollet, primero a la calle Ferrocarril y años después a la calle Zorrilla, donde seguimos viviendo. Hemos tenido 3 hijos, el Jaime, el Ángel y la Eva

Durante mi vida he tenido muchas inquietudes y he trabajado mucho sirviendo, trabajando en fábricas, en la limpieza, en la casa. Ya de mayor me saqué el graduado escolar, el carné de conducir, monté una pequeña empresa de limpieza que funcionó unos cuantos años, fui presidenta de la AMPA del instituto Vicenç Plantada.

Una cosa que me encanta es cuando nos reunimos toda la familia y estar sobre todo con mis nietos, la Laia, la Clara, el Marçal y la Sara, que son mis guachas y mi guacho.

Y esta soy yo.

Jaime Herraiz, fill de la Júlia Murciano

Treball de Julia Murciano

Castaween a La Immaculada

Aquest any la Residència Immaculada es va presentar voluntària per participar en el circuit del Castaween al poble (un híbrid entre Castanyada i Halloween).

El Castaween ens va portar una gran diversió i emoció a la residència. Ens vam preparar amb entusiasme per oferir un espectacle inoblidable: el nostre propi túnel del terror. Des de treballadores de la residència fins a familiars i nens de la comunitat, tots ens vam unir per viure l'experiència.

A mesura que ens apropàvem a què vinguessin a veure el nostre túnel del terror, tots estàvem nerviosos i emocionats alhora. Cada persona va posar una mica de la seva imaginació per fer-ho especial.

Els nostres residents, sempre amables i atents, van fer uns detallets per a tots aquells que van tenir el valor de creuar el túnel. Aquests petits obsequis van fer que els nens i tothom es sentís molt content.

Quan van anunciar els guanyadors aquella nit del "conkurs", l'emoció va ser increïble. El premi, va ser una sorpresa molt agradable i saludable, va ser una nit plena de diversió i moments compartits amb la nostra residència.

Van decidir fer-nos fotos amb el nostre premi per capturar aquell moment especial. Va ser un moment inoblidable de Halloween i Castanyada a l'hora. De ben segur que el proper any també ens apuntem!!

María Romera Morales, filla d'Ana Morales (infermera) i participant del Castaween

Una vida atípica

Hola soc la Joaquina Aznar; vaig néixer a Barcelona l'any 38, vaig tenir una bona infància. Els pares eren unes persones atípiques, per dues raons.

La primera, que sent immigrants, ella de una aldea de Lugo i ell d'un poblet de Almeria, tots dos parlaven català. L'una per què va estar servint a una casa d'una família benestant de la burgesia de Barcelona, que li va ensenyar a llegir i escriure. L'altre per què va treballar d'ebenista pels monjos de Montserrat.

La segona raó us l'explico més endavant.

Un cop acaba la guerra, la mare va aconseguir feina a una porteria, al carrer Dos de Maig a tocar del Hospital Sant Pau. Al mateix temps el pare va poder obrir un petit taller de fusteria molt a prop de casa. Així les coses la família va poder augmentar amb la arribada del meu germà Francisco a l'any 43 i el Josep Maria al 48. Amb els meus germans vaig compartir jocs i malifetes.

Treball de Maria Romero

Vaig anar al col·legi de monges Carmelites, com tothom guardo d'aquella època bons i no tant bons records.

Un cop acabada l'escola, vaig començar el comerç. I aquí la segona raó per la qual els pares eren persones atípiques per l'època. Ells tenien el ferm convenciment que jo havia de tenir totes les eines que fossin possibles per poder guanyar-me la vida sense dependre de ningú, i la fita del casament no havia de ser un objectiu de vida.

Així va arribar l'any 57, jo ja tenia 19 anys. Amb els estudis acabats, vaig entrar a treballar a Dipòsit i Magatzems Monje, com a responsable de la comptabilitat. Havia arribat a la vida adulta.

Al bloc on era la porteria hi havia una residència d'estudiants. Nois de províncies que havien arribat a Barcelona per fer els estudis. Un d'ells era un noi de Figueres, estudiant d'enginyeria, que es va fixar en mi. En Carlos, així es deia, va iniciar una campanya de conquesta.

Al novembre del 64 quan tots dos teníem 26 anys ens vam casar a la església de Montcada. Un cop casats, van anar a viure primer a La Florida en un pis de lloguer. En Carlos treballava ja com enginyer i amb el seu sou i el meu aviat vam poder formar una família, i al setembre del 65 va arribar el Carles, el meu primer fill. A l'any 67 va arribar la nostra filla, Lydia.

L'any 75 va arribar en Jordi, el nostre tercer i últim fill. En Carles i la Lydia ja "funcionaven" més o menys sols, la nostra situació econòmica era més desfogada i en Carlos ja no viatjava tant, pel que ven tenir la oportunitat de gaudir de la seva infantessa d'una forma més relaxada que amb els seus germans grans.

L'any 93 vaig perdre la mare. Després d'una llarga malaltia ens va deixar. Va ser un cop molt dur per a mi.

L'any 98 el meu fill Carles es casa amb la Carme. No podríem haver desitjat cap noia més assenyada pel nostre fill. L'any 2000, per estrenar el segle, va arribar la nostra neta Carla.

L'any 2002 el Carlos es va jubilar i ens vam anar a viure a la nostra casa de Roses, al Alt Empordà. Lamentablement l'any 20 en Carles va marxar definitivament, traït per la maleïda malaltia de l'Alzheimer.

I pel que fa a la meua vida, continua. Ha estat plena i feliç. Ara vaig al centre de dia, i us haig de ser sincera, encara que m'agradaria més quedar-me a casa amb els meus llibres i els meus mots encreuats; quan arribo socialitzo, estic ben atesa i el temps amb passa volant.

Us dono les gràcies per la oportunitat que me heu donat per compartir un retall del que he estat i del que he viscut.

Joaquina Aznar conjuntament amb la Lydia, la seva filla

Concurs de moniatos

Astèrix i Obèlix: Missió La Immaculada

Aquest any per a la Castanyada, com en els darrers anys, varem fer el concurs de moniatos.

En aquesta ocasió, varem ser tres cuidadores les que ens vam endinsar en el món del còmic, concretament, en el món de l'Astèrix i l'Obèlix. Va ser una feina molt divertida la de buscar i vestir els moniatos adequats per aquesta escena tan important.

El concurs és una gran "excusa" per a fer volar l'imaginació, tant dels nostres avis i àvies com de totes les persones que estem a la residència. Aquest any, a més a més, hem fet participis a totes les famílies, d'aquesta manera hem obert el concurs perquè tothom es pugui expressar i participar de forma activa de totes les activitats que es realitzen dins del nostre peculiar llogaret.

Per acabar, volem donar les gràcies ja que els nostres moniatos, l'Astèrix i l'Obèlix, van ser els guanyadors del concurs després de les votacions. Només cal dir que aquestes petites accions ens donen alegria i una engruna d'emoció que fan que els dies siguin un xic més especials (si això és possible...).

¡Per Tutatis! L'Obèlix ha tornat a caure al calderó.

Famílies ens veiem en la propera aventura...

Roserix, Andrix i Vanessix
Roser Fuentes, Andrea Moya i Vanessa Ramos, Gerocultores

Repartint abraçades per una bona causa

Sònia Abad
Educatora social

Treball de Lluïsa Señé

El mes de setembre és el mes de l'Alzheimer, aquesta malaltia tant trista que tots hem pogut viure de més lluny o més a prop.

Per això, l'empresa Kern Pharma amb col·laboració amb ACE (Alzheimer Center Barcelona) va iniciar una campanya anomenada "Una abraçada per l'Alzheimer". L'objectiu d'aquesta era donar visibilitat a les necessitats afectives dels pacients d'Alzheimer i sensibilitzar a la societat la importància de la detecció precoç d'aquesta malaltia.

Per cada fotografia d'una abraçada que algú penjava a la seva pàgina web o que compartia per les xarxes socials amb el hashtag corresponent, Kern Pharma donava 2 euros a ACE perquè aquest pogués invertir en projectes d'investigació al voltant del Alzheimer.

A la Immaculada, ens agrada sempre que podem col·laborar amb les causes que ho mereixen i en aquest cas, no podia ser menys. Per això, ens vam fer totes les fotografies que vam poder fent-nos unes grans abraçades que a més, ens van omplir d'amor.

Cantem amb l'Esplai Xivarri!

Sandra Batista
Gerocultora

El día 24 de febrero, vinieron del esplai Xivarri a realizar un karaoke con todos los residentes.

Cantaron muchas canciones de su época. Como por ejemplo de los artistas Manolo Escobar, Camilo Sesto, Julio Iglesias, Rocío Jurado, Rocío Durcal...

También podían pedirles artistas o canciones que quisieran cantar, en ese momento.

Pasaron una tarde diferente y muy divertida, se lo pasaron muy bien.

Treball de Miguel García

Una vida de esfuerzos recompensados

Francisco nació en un pueblecito de Granada, Orce, en 1933. Fue el quinto de nueve hermanos, o sea el del medio, y creció con todos ellos en una finca con una huerta preciosa que guardaban sus padres. Gozaron de ricas frutas y verdura fresca, así como de mucho espacio para jugar. Más tarde, de adultos, tuvieron que buscarse la vida como pudieron y la mejor opción fue salir de su pueblo hacia Cataluña.

Francisco conocía Cataluña, pues hizo el servicio militar en Tarragona, época de la que guarda muy buenos recuerdos. Tenía unos primos en Mollet y hacia aquí se encaminó. Encontró trabajo y al poco tiempo se reunieron con él su esposa Elisa y su pequeña hija Dolores. Una gran nevada recibió a la joven familia, la famosa de 1962, pero eso no les acobardó y se instalaron en el barrio de la Estación de Francia, cerca de la fábrica donde trabajaba Francisco, Lefa.

En esa misma empresa se jubiló. Toda una vida de esfuerzo creando mezclas de pintura para obtener una gama diversa de colores que servían para teñir placas de cuero artificial. Este es otro capítulo de su vida del que se acuerda perfectamente. A quien le pregunte es capaz de explicarle el proceso completo con todo lujo de detalles.

Mucho esfuerzo y muchas horas de trabajo, si, aunque también con una compensación justa. Elisa y Francisco, muy ahorrativos ellos, consiguieron una vivienda mejor, en el mismo barrio, y llegó el segundo hijo, José Luis. Elisa cuidaba de su familia con esmero, cosa que no le impedía trabajar en casa de costurera. Así los hijos fueron creciendo sin que les faltara de nada, llegaron a la universidad, encontraron buenos trabajos y formaron sus propias familias.

Entonces vinieron los nietos a llenar sus vidas de alegría, Guillermo, Víctor y Clàudia, y aún hay más, la bisnieta Naiara ya tiene dos añitos. Sólo hay una sombra que nubla algún lugar de su mente y oprime a veces su corazón, su querida Elisa se fue hace unos meses allí donde iremos todos cuando se acaben nuestros días. Pero él sigue adelante, muy firme a sus 90 años. Como siempre dice: come bien, duerme bien y no le duele nada. Eso para él es muy importante.

Desde hace un año, acude cada día andando al centro de día de La Immaculada donde disfruta, en buena compañía, jugando al dominó, al bingo y gastando bromas al personal.

Dolores, filla de Francisco González Arjona

Treball de Dolores Robles

Concert d'Ukelele

Per donar-nos alegria i companyia

Els i les alumnes de 6è de l'escola Can Besora ens ho hem passat d'allò més bé realitzant el nostre projecte d'aprenentatge-servei. Aquest projecte el vam començar arrel d'una carta publicada al diari que ens va arribar a les classes.

La carta estava escrita per una dona que vivia a una residència i es sentia trista i sola. Les mestres ens van fer tres preguntes i la última ens demanava:

Què podem fer nosaltres per millorar aquest situació?

Després d'unes dinàmiques de reflexió, ens van sorgir dues idees:

- Escriure cartes als i les residents de les residències de Mollet
- Fer un petit concert amb l'ukelele abans de les vacances d'hivern.

Durant dos mesos, els dimecres al matí anàvem a la classe de música a assajar amb els ukeleles i les partitures a les mans! Vam practicar molt i ens hem esforçat molt per fer-ho el millor possible. I sabeu què? El nostre públic, les persones usuàries del centre de dia i residents de la Residència "La Immaculada", s'ho van passar molt bé i ens van acompanyar cantant algunes parts de les nostres cançons, sobretot el gran hit, "La cucaracha". Nosaltres ens vam sentir molt satisfets i satisfetes pel treball que hem fet.

Neta de Dolores Robles

Lluitant per una vida feliç

La Natàlia va néixer el 28 de gener de 1928 a Sant Fost de Campsentelles i va ser la segona de tres germans i la única noia. De petita es va quedar sense pares, el germà gran es va casar i va marxar a viure a Suïssa i ella i el seu germà petit va ser afiliats per unes tietes germanes de la seva mare.

La Natalia va anar a viure a Sabadell amb la tia Engràcia que per ella va ser com una mare. L'Engràcia i tenia una filla, la Susana, que va ser com una germana més per ella.

Va anar a l'escola a Sabadell on va fer els estudis primaris i es va posar a treballar a una fàbrica tèxtil fins que es va casar. Va anar a viure a Mollet a casa dels sogres durant uns quants anys. Va tenir quatre fills, tres noies i un noi.

Al créixer la família, es van haver de traslladar a un pis gran al barri de l'Oliva. Això va permetre que hi arribessin a viure fins 9 persones, ja que van acollir a una germana del l'Engràcia que s'havia quedat sense casa.

La Natalia es va queda vídua als 60 anys. Junt amb la seva sogra, van tirar endavant els seus fills i va treballar fins que es va jubilar per tal de cuidar a la sogra que estava delicada de salut. La Natalia ha estat sempre molt treballadora i una lluitadora pels seus fills i cuidadora de tota la família.

Quan el seu estat de salut va començar a minvar va venir a viure amb la seva filla Susana, el seu gendre i la seva neta Gemma (durant 7 anys) fins el dia que ja no es van tenir els recursos suficients per tenir-la a casa i va entrar aquí a la residència.

Actualment se la veu tranquil·la i contenta, l'anem a veure quasi a diari i ens explica a la seva manera el seu dia a dia a la nova llar.

Susana Sistac, filla de Natalia Oliveras

Treball de Paquita García

Sortida

Sònia Abad
Educadora social

El 2023 es celebrava a Mollet el centenari del naixement del pintor i col·leccionista Joan Abelló. A més, va coincidir amb el 25è aniversari del Museu Abelló.

Per aquest motiu, la sortida que cada any organitzem cap a voltants d'octubre vam decidir que fos al Museu i a la Casa Abelló.

Vam anar-hi tres grups en tres dies diferents. Dos d'ells van visitar el museu i el tercer va visitar la casa de Joan Abelló. En ambdós casos, van ser visites guiades i acompanyades pels familiars.

Al Museu vam poder veure les diferents obres de l'artista. La guia que ens va acompanyar ens va explicar algunes d'elles d'una manera propera, amena i entenedora per a tots. Fins i tot, va utilitzar diferents eines més sensorials per poder arribar també a aquelles persones que amb dificultats físiques o cognitives.

D'altra banda, aquell grup que va visitar la casa Abelló va tornar de la visita meravellat verbalitzant múltiples comentaris positius sobre l'espai i tot el que els hi havien explicat sobre aquest.

La senyora Clementa, una resident, va ser una de les visitants del museu juntament amb el seu fill. Ella comentava: "Ens van explicar el que va representar Abelló pel poble. Feia de tot una mica. Jo havia conegut a l'Abelló de jove, havia vingut a casa a meva a buscar llet. Era un home molt extravagant, com tots els artistes. Al meu fill també li va agradar molt la visita."

Ball de Sardanes

Un ball tradicional que perdura en el temps

Sònia Abad
Educatora social

Enguany, vam tenir el plaer de rebre al nostre centre a "Tradicions i costums". Es tracta d'una entitat del poble formada al 1981 que es dedica a difondre la cultura tradicional catalana, es centra especialment en les Sardanes, un ball típic d'aquí.

Així doncs, quan ens van proposar venir a la Immaculada a exposar-nos balls de Sardanes, vam acceptar encantats. Van venir tots ben guarnits, amb la samarreta de l'entitat i espartenyas a joc. Van ballar tot tipus de Sardanes, versions més modernes i d'altres més clàssiques. Els residents i tot l'equip vam quedar bocabadats i enamorats d'aquest ball. A més, ens van animar a ballar amb ells i aprendre'n una mica.

Va ser una experiència d'allò més enriquidora, tant de bo que puguem repetir-la ben aviat!

De Écija a Barcelona

Me llamo Manuel Gutiérrez Martín, nací el año 1946 en Écija (Sevilla). Soy el mayor de siete hermanos. Muy jovencito aprendí el oficio de barbero y peluquero, el cual me sirvió para cuando tuve que hacer el servicio militar (aviación) en Moron de la Frontera. Allí estaba en la barbería del cuartel, pero mayormente mi servicio era hacia los altos cargos militares, también me saqué el carné de conducir durante el servicio.

Tenía mi novia Juana, con quien me casé y hemos tenido tres hijos: Lourdes, Manuel Jesús y Juan Carlos.

En Écija tenía una Barbería y una casa, la tuvimos que abandonar par venirnos a Barcelona, donde se había trasladado toda mi familia. En Barcelona, donde se había trasladado toda mi familia. En Barcelona comencé a trabajar en una fábrica IGNIS, en una peluquería durante dos años y más tarde, en una discoteca siendo el encargado de la sala.

Después llegó la jubilación anticipada con 57 años, desde entonces me he dedicado a estar en casa y ayudar en el hogar.

Hace veinte años nació nuestra primera nieta Paula, seguida de Taida, Martina y Daniela.

Actualmente, estoy en el centro de día, donde Juana mi mujer, me lleva todos los días así ella puede descansar unas horas, ya que está plenamente dedicada a mí. En el centro me siento cómodo y bien atendido.

Lourdes, filla de Manuel Gutiérrez

Treball de Francisca Ciruela

Un Nadal inoblidable a La Immaculada

Sònia Abad
Educatora social

L'època nadalenca, és un època molt especial on es comparteixen grans moments en família.

Aquí, a la Immaculada, ens agrada "fer família" i per això, volem que el nadal sigui una de les millors celebracions de tot l'any. Per això, aquest Nadal no vam parar perquè fos d'allò més especial per tots els nostres residents i usuaris.

Tot això, va ser possible gràcies a la col·laboració de moltes persones. Pel caga tió, ens van acompanyar molts infants de les famílies dels residents i usuàries i de les treballadores del centre. Ells van ser els encarregats d'ajudar-nos a que caga tió ens cagués uns dolços ben bons.

Però no només vam menjar dolços, sinó que també vam celebrar cadascuna de les festes del nadal (Sant Esteve, cap d'any, nit vella, etc.) amb uns dinars deliciosos que les nostres cuineres va preparar amb molt d'amor.

També ens van ajudar les famílies amb el guarniment del centre. Gràcies a la seva col·laboració vam poder fer un arbre de nadal molt original unint peces de roba teixides de tots els colors que vam posar al pati del nostre centre perquè lluís amb tota la seva esplendor.

A més, tot això ho vam acompanyar com sempre, de bona música. Vam fer un ball de Nadal on ens ho vam passar d'allò més bé. També van venir diversos grups d'entitats del poble, com ara d'escoles, a cantar-nos nades.

Per això, com sabíem que tindríem aquestes visites tan especials, vam decidir fer amb les nostres pròpies mans unes figuretes de fang de Nadal per entrega'ls-hi en agraïment per la seva visita.

No podia faltar tampoc la postal de nadal que cada any fem a la Immaculada. Aquest any, vam tenir l'ajuda dels alumnes del IES Gallecs, qui ens van donar un cop de mà fent quatre models diferents de postals, totes elles ben boniques.

Finalment, com també ens agrada sortir pel poble i col·laborar amb totes aquelles causes que ho mereixen, vam sortir a donar a la Creu Roja un munt de joguines per tots aquells infants que ho necessiten. A més, ens van permetre fer una petita intervenció a Ràdio Mollet per poder explicar l'experiència. Vam estar-hi molt agraïts. Cal dir també, que al nostre centre hi vam situar unes capses per la recollida d'aliments per entregar al Banc d'Aliments i com ja esperàvem, les nostres van fer donacions molt generoses.

Tot plegat, va fer d'aquest Nadal, un Nadal difícil d'oblidar!

Treball de Carmen Bronchal

Celebrem que acaba l'any!

Sònia Abad
Educatora social

No podia faltar la celebració de cap d'any. El 2023 va ser un any intens on vam acumular un munt de vivències, algunes més bones i d'altres no tant, però totes elles han fet que aquest any fos intens i enriquidor. Així doncs, per celebrar-ho com cal, no podia faltar música, ball, diversió i el tradicional raïm de les campanades.

Visita Reis mags

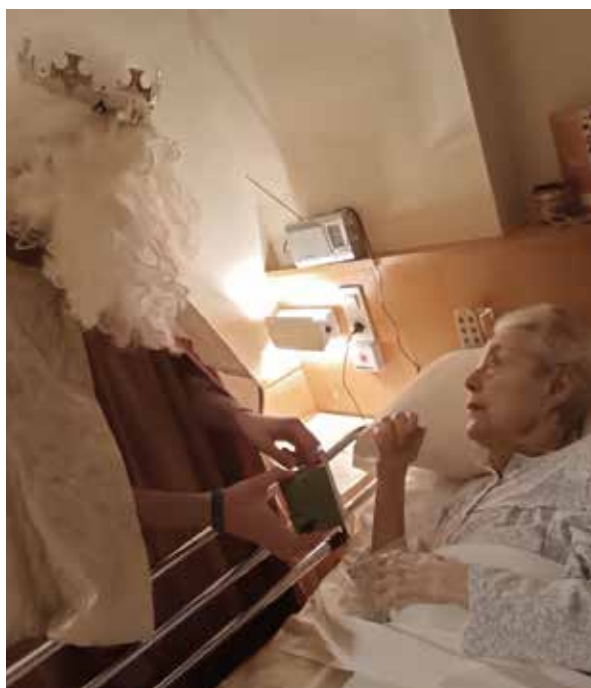
Una visita màgica!

Jerica Padilla
Infermera

El 6 de enero de 2024 celebramos junto a los abuelos de la residencia la llegada de los Reyes Magos, la cual los llenó de alegría, entusiasmo, cantos y felicidad, han recibido regalos, tomamos fotografías junto a ellos, excelente actividad la cual los abuelos esperan con ansia su llegada.

Estuvieron por todas las plantas y obsequiaron a los residentes con una bonita taza que les hizo mucha ilusión.

Esperamos poder repetirlo muchos años más y que nuestra residencia se siga llenando de un poquito de magia cada año.

La castanyera de Mollet

La Marta Puigdomènech actualment resideix a la primera planta de la nostra residència. Va entrar-hi a viure l'any passat. Per aquest motiu, hem volgut parlar amb ella perquè ens expliqués una mica més d'ella i de com ha estat la seva vida per conèixer-la més.

La Marta ens ha explicat que és de tota la vida d'aquí Mollet, que va néixer i viure al carrer Jacint Verdaguer. Des de sempre es va sentir molt estimada pels seus pares, sobretot pel seu pare amb qui tenia un vincle especial. També tenia una germana petita a qui va estimar molt que es deia Montse.

Va tenir una infància molt feliç i quan es va fer gran no va voler estudiar, va preferir ajudar a casa. El seu avi tenia una vinya i anaven a tallar raïm per fer vi. Els hi donaven a alguns veïns.

Treball de Marta Puigdomènech

A casa seva també hi tenien bestiar (conills, parcs, gallines...) i amb això és guanyaven la vida.

De jove, acostumava a anar amb el seu pare en bicicleta o amb moto. A ell li agradaven molt les motos.

Va conèixer al seu marit, l'Andreu, a la platja. Ell tenia una mona i li va fer gràcia. Cada dia li comprava una laminadura i li regalava. Això va passar quan tenia 17-18 anys a Lloret, on hi anava a visitar uns cosins germans que vivien a allà

Van estar un temps sortint fins que es van casar perquè el pare de la Marta ja va dir prou. Només van tenir una filla: la Marta. No en van voler tenir més.

A la filla de la Marta també li agradava anar amb moto. De fet, hi acostumava anar amb el seu pare i els seus amics.

En canvi, la Marta tenia aficions molt diferents. A ella no li agradava anar amb moto. Li agradava el futbol. Era del Barça, es va fer sòcia i anava al camp a veure molt partits. Tots dos tenien aficions molt diferent però cadascú feia la seva i estaven ben avinguts.

Un dia a l'Andreu se li va acudir una idea que li comentar a la Marta: muntar un negoci per torrar i vendre castanyes. La Marta no li va semblar mala idea, així que van muntar quiosc per vendre-les.

La seva filla quan ja va ser una mica més grandeta els ajudava també amb el negoci. Als 11-12 anys els acompanyava al Mercabarna a comprar castanyes, ella s'encarregava de portar els cèntims. Més tard, també es va encarregar del quiosc.

La Marta s'hi va dedicar en cor i ànima fins que es va retirar als 50 anys i li va deixar a la seva filla. Ella, qui va heretar el do de gent de la seva mare, hi va estar treballant uns anys més fins que finalment el va vendre. Van tenir molt èxit, venia fins i tot gent de fora de Mollet a compra'ls-hi castanyes.

La Marta es recorda en aquella època com una persona qui s'avenia amb tothom, parlava amb tot tipus de persones i per això era molt coneguda i apreciada per tanta gent de Mollet i de fora de Mollet.

D'altra banda, també hem pogut parlat amb la filla de la Marta qui li ha dedicat les següents paraules a la seva mare:

“La meva mare era una persona molt entregada amb tota la família i que tant estimava, molt alegre, divertida, amiga dels seus amics, estimada per tothom que ajudava sempre a tothom quan podia, treballadora amb el seu quiosc de la Rambla per la qual cosa era tant coneguda a Mollet (La Marta del quiosc, la que feia les millors castanyes de tot el Vallès) que li va donar molta vida durant 40 anys. El pitjor va ser la mort de la seva germana, era la seva vida i la vida va donar per ella perquè no marxés tan jove, només tenia 42 anys i llavors va ser quan va fer un tomb molt gran i només vivia per mi i els seus fills perquè no ens faltés res de res i la alegria més gran quan va ser àvia de les meves nenes que tant estima!! I com no, la millor mare del món per mi, evidentment.”

Marta Puigdomènech, conjuntament amb la seva filla Marta i la Sònia Abad, educadora social

Visita EMFO

Des de l'Empresa Municipal de Formació ocupacional i Ocupació (EMFO) de l'Ajuntament de Mollet del Vallès, i amb l'alumnat del Certificat de professionalitat d'Atenció Sociosanitària a persones dependents en institucions socials, el passat mes de maig, vam tenir l'oportunitat de posar en pràctica una activitat participativa, preparada amb molta cura i il·lusió, i adaptada als diferents graus de dependència dels usuaris de la Residència La Immaculada.

L'activitat va consistir en una "Ruleta de cançons" en que els residents havien de col·laborar fent-la girar per escollir quina cançó havia de sonar, animant-los a ballar o a moure's seguint el ritme, i a endevinar-la. Per ajudar-los, els alumnes els ensenyaven caràtules amb els cartells de l'època de la cançó i els animaven a participar.

A més de ser un motiu de trobada intergeneracional, l'objectiu de l'activitat era, treballar la socialització, la reminiscència i la psicomotricitat, alhora que pels alumnes va ser una manera de tenir contacte amb els residents, prèvia a la seva inserció laboral en l'atenció sociosanitària. Aquestes activitats són de gran benefici per a totes dues entitats i una font d'aprenentatge per a totes les persones que hi participem.

Les visites a entitats del sector són un actiu molt important i complementari a la formació que l'alumnat rep a l'aula, doncs conèixer el dia a dia de l'ocupació és altament satisfactori, tant pels alumnes, ja que els permeten apropar-se a la realitat de l'ocupació, com per a les empreses o entitats, que mostren el seu "know how" a possibles futurs treballadors.

A EMFO estem molt contents de comptar amb la Residència La Immaculada que sempre ens obre les seves portes per establir aquestes col·laboracions. Ja estem preparant la propera!

Alumnes de l'Empresa Municipal per a la Formació Ocupacional i l'Ocupació de Mollet del Vallès

Taller de galetes de Sant Valentí

Carme Capdevila
Gerocultora

Ei! Lectors i lectores.

A la residència ja sabeu que ens agrada molt celebrar les festes i ens apuntem a totes, així que com no podria faltar vam celebrar sant Valentí i... Sabeu que vam fer? Sí, sí, vam fer galetes de mantega amb forma de cor.

Primer hi vam tirar la farina, els ous (prèviament trencats i batuts) i sucre, ho vam barrejar tot fins que quedés una pasta, després vam afegir mantega prèviament desfeta i una mica de vainilla líquida, no cal dir que estàvem boníssimes!

Encara que us he de dir que vam deixar anar una mica la imaginació i van sortir un munt de figures però sabeu el millor? Ho van fer tot ells i elles i estaven molt contents i contentes de passar aquesta estona tan agradable.

Carnaval 2024

Alegria i disbauxa a La Immaculada

Sònia Abad
Educatora social

El Carnaval és una festa que mai ens perdem a la residència. Cada anys ens disfressem i fem una petita festa per celebrar-ho.

Com ens agrada fer treballar les mans i tenir el temps i el cap ben ocupats, cada anys ens dediquem a confeccionar les nostres pròpies disfresses.

Enguany, ens vam disfressar d'egipcis. No va se fàcil fer les disfresses: vam elaborar entre tots un collaret daurat i una espècie de corona també a joc. Anàvem ben elegants.

A més, també vam decorar tot el centre seguint la temàtica: vam posar murals de faraons, de piràmides, etc. Vam penjar pels sostre diferents símbols egipcis, vam fer una photocall amb la cara d'un faraó...Va ser d'allò més entretingut!

A la festa, tots vam ballar una bona estona lluint orgullosos les nostres disfresses d'egipcis i egípcies.

No us ho perdeu! Aquest any a més, vam rebre una visita molt especial, ens va venir a veure: El Rei Carnestoltes i els Carnamolles! Però ja us ho explicarem una mica més endavant amb més detalls.

Sortida Concert de piano

La música i la salut van de la mà

Sònia Abad
Educatora social

Des de sempre és sabut que la música és una eina molt potent per alleujar tots els mals.

Per aquesta raó, l'Hospital de Mollet va decidir crear un espai amb un piano obert perquè sigui tocat per la ciutadania, usuaris i professionals del centre. Aquesta proposta ve de la mà de l'entitat sense ànim de lucre Pianos Vius, qui va cedir l'instrument a la Fundació Sanitària Mollet.

El 15 de març vam visitar l'Hospital de Mollet amb un grup de residents per poder gaudir d'un concert de piano. L'experiència va ser molt enriquidora, la melodia del piano va fer que durant una estona poguéssim desconnectar i fins i tot en els casos d'aquelles persones amb demència, connectar. Va ser un moment molt màgic que ens va fer marxar amb sensació de benestar cap a casa.

Així doncs, ben comprovar que de ben segur, que la música cura, si més no per una estona.

Des d'aquí, agraïm a l'Hospital de Mollet per regalar-nos als nostres residents i a nosaltres aquesta meravellosa experiència.

Reivindiquem el dia de la dona

Mª Ángeles Corrales
Gerocultora

Una de las actividades que hacemos es el 8 de marzo, que para celebrar que es el día de la mujer hacemos una salida con los residentes y sus familiares dirección al ayuntamiento, donde escuchamos el discurso de la alcaldesa, las canciones, las poesías y demás actuaciones que tenga preparadas.

Solemos llevar alguna prenda lila o globo de ese mismo color y aprovechamos ese día para disfrutar del paseo por el pueblo, charlar con la gente e incluso visitar el mercado municipal.

Es un rato que nuestros abuelos disfrutan mucho y vienen de lo más contentos.

Dia Internacional de la Mujer

Treball de Antonia Mesalles

Pasqua i quaresma

Mantenim les tradicions

Sònia Abad
Educatora social

A la Immaculada, cada any, després de la visita del Carnestoltes, pengem una vella quaresma a cada planta amb set cames per tal de treure-li una cama i poder contar les setmanes que falten per setmana santa. Aquesta és una tradició que es segueix a Catalunya des de fa anys. A més, és una manera curiosa de poder situar als nostres residents i usuaris en els temps i espai, quelcom que sovint es perd en un procés de demència.

D'altra banda, per aquesta mateixa època, com a representació de la quaresma, també celebrem una altra tradició d'aquí: menjar la mona de pasqua. Com tots sabem, es tracta d'un pastís que va acompanyar de la representació d'un ou. Actualment, aquest ou acostuma a ser xocolata i a vegades, també va acompanyat d'una figura de xocolata. No obstant, les mones tradicionals de fa uns anys portaven un ou de gallina i no acostumaven a estar fetes de xocolata. Les tradicions canvien amb els anys però nosaltres no volem deixar de celebrar-les any rere any.

Gaudim de la Diada de Sant Jordi

Sònia Abad
Educatora social

Aquest mes d'abril a raó de la diada de Sant Jordi, vam estar elaborant uns punts de llibre entre tots els residents de les plantes i els usuaris de centre de dia.

Va ser una tasca ben entretinguda! Vam estar setmanes per fer-los però ens van ajudar a tots a passar bones estones conjuntes i a fer treballar les mans.

Pel dia de la diada, el 23 d'abril, vam sortir a donar un volt per Mollet acompanyats dels familiars per poder veure l'ambient i les diferents parades de llibre i Roses que es van situar a les Pruneres. Semblava que havia de ploure però finalment, el sol ens va somriure i vam fer un passejada ben agradable. Era tot ple de gentada perquè va coincidir amb el mercat, va ser divertit!

"Me pareció fenómeno. ¡Había muchísima gente, paradas por todos lados!" resident Miguel García

Sortida

Fira Sant Ponç

Sònia Abad
Educadora social

Cada any, cap a principis de del mes de Maig es celebra Sant Ponç. Per aquest motiu, a Mollet es situen diverses parades per la rambla on entitats del poble de persones amb diversitat funcional venen diversos productes realitzats artesanalment per ells mateixos. S'hi poden trobar tota classe de pastissos, manualitats, etc.

L'objectiu d'aquesta fira és sobretot donar visibilitat a aquestes entitats i recaptar fons per poder seguir realitzant la tasca tant necessària que fan. A més a més, de celebrar aquesta festa tant tradicional d'aquí.

Així doncs, a la Immaculada, cada any ens agrada dona'ls-hi un petit cop de mà. És una bona ocasió per sortir tots junts i fer un passeig gaudint del bon temps i a l'hora també, per comprar un pastís ben bo per berenar.

Aquest any, ens va fer un dia esplèndid, brillava el sol i havia molt ambient i vam comprar tot tipus de pastissos: de formatge, de xocolata, de taronja...tots ells amb una pinta deliciosa!!

Salut mental en gent gran

Ana Mª Morales González

Infermera i Responsable higiènic-sanitari

La població mundial envella ràpidament. Al 2020 vivien al món 1000 milions de persones de més de 60 anys, s'estima que al 2030 aquesta xifra serà de 1400 milions. Encara que la majoria gaudeixen de bona salut, moltes persones corren el risc de presentar problemes de salut mental com ara la depressió, ansietat, demència. També poden experimentar dolor crònic, fragilitat, mobilitat reduïda inclús diferents patologies a la vegada.

Les afeccions de salut mental en gent gran solen estar infravalorades i infratractades i això pot fer siguin reacis a demanar ajuda.

En edats avançades, la salut mental ve determinada no només per l'entorn físic i social, també per efectes acumulatius de les experiències de vida i factors com ara l'envelliment, el dol, la reducció dels ingressos o un menor sentit del propòsit de jubilació. Tot i les seves contribucions a la societat, la gent gran sovint és objecte de discriminació per motius d'edat i això pot afectar a la seva salut mental.

També gran part del col·lectiu de gent gran són cuidadors/es de la seva parella amb afeccions com la demència. Aquestes responsabilitats poden ser abrumadores i afectar al cuidador.

Les estratègies de prevenció i de promoció de la salut mental es centren en afavorir un envelliment saludable, això implica crear entorns físics i socials que facilitin el benestar i permetin portar a terme les activitats que són importants per elles tot i la pèrdua de facultats.

Entre les estratègies claus per la prevenció i promoció de la salut mental en gent gran tenim:

- Mesures per reduir la inseguretats financera i la desigualtat d'ingressos.
- Programes per garantir vivenda, edificis públics i transports segurs i accessibles.
- Recolzament social als adults grans i als seus cuidadors principals.
- Programes de salut i socials dirigits a grups vulnerables, com ara la gent que viu sola o en zones rurals llunyanes o remotes i els que pateixen una afecció crònica.

És essencial reconèixer i tractar les afeccions de salut mental el més aviat possible donat les afeccions neurològiques que pot ocasionar. S'han de seguir les normes d'atenció integrada per gent gran, que es basen en la comunitat i es centren tant en les cures a llarg plaç, com en problemes de salut mental i deteriorament de les capacitats.

Es per tot això que la nostra gent gran ha de ser tractada com el que és. Un tresor de la societat!!

Treball de Carmen Puche

Servei Atenció Domiciliària

Silvia Camargo
Treballadora social

Que a la nostra ciutat hi ha moltes persones grans amb necessitat de suport és una realitat. Partint d'aquesta afirmació fa ja uns mesos que a La Immaculada estem treballant per arribar a totes aquelles famílies que, per diferents raons, els hi cal un suport professional sociosanitari de qualitat que faciliti l'atenció integral de la gent gran mantenint l'estada a les seves llars. Amb aquesta premissa va néixer el Servei d'Atenció Domiciliària. La nostra idea és que ara, La Immaculada no sigui només casa nostra sinó també estigui a totes les llars de Mollet on calgui.

Fundació
La Immaculada
FENT FAMÍLIA

NOU SERVEI
ATENCIÓ
I ASSISTÈNCIA
TÈCNICA
A DOMICILI PER A
PERSONES GRANS,
AMB O SENSE
DEPENDÈNCIA

Serveis generals

- Acolliment i convivència.
- Manutenció.
- Atenció personal en les activitats de la vida diària.
- Higiene personal.
- Readaptació dels hàbits d'autonomia.
- Dinamització sociocultural.
- Activitats de lleure.
- Suport personal, social i familiar.
- Fisioteràpia.
- Atenció personalitzada i interdisciplinària.
- Seguiment i prevenció de les activitats de la salut.
- Manteniment de les funcions físiques i cognitives.

Serveis opcionals

- Servei de perruqueria.
- Podologia.
- Fisioteràpia.
- Servei òptic i auditiu.
- Revisions bucodentals.
- Sortides i excursions.
- Lloguer i gestió de material ortopèdic.
- Acompanyaments hospitalaris.

HORARI DE SAD:
De dilluns a divendres.
Altres opcions: a valorar

Demana'ns informació:

 carrer Sant Jordi, 2 - 08100 Mollet del Vallès 93 544 52 28 / 672 67 83 64

 sad@fcapimmaculada.cat www.fcapimmaculada.cat

Ara practiquem el ioga!

Susana Díaz i Elena Mur
Gerocultores

Aquest any hem començat l'activitat de ioga, que va sortir guanyadora d'unes quantes propostes que ens va oferir la casa. L'hem agafat amb moltes ganes perquè és una manera molt bona de cuidar-nos física i mentalment. A més, fem una mica de pinya amb les companyes que compartim aquesta estona i amb la Laura, la nostra professora, que s'adapta a les nostres necessitats i ens transmet una energia molt maca.

Ha estat tot un encert ja que ens divertim, fem exercici i a la vegada ens relaxem. A nosaltres personalment ens encanta!

Experiències compartides

Blanca Schmidt
Voluntària

¡Buenas! Me gustaría explicar mi experiencia hasta el momento en el proyecto Vincles. Para poner un poco de contexto, empiezo presentándome: me llamo Blanca, tengo 21 años, estoy estudiando Ingeniería de Diseño Industrial y Desarrollo de Producto y formo parte del grupo de jóvenes de la parroquia de St Vicenç. Resulta que hará aproximadamente un año en este grupo se nos propuso participar en el proyecto Vincles, que consiste en visitar periódicamente a alguien de la residencia La Inmaculada. Siendo un voluntariado tan bonito, varios nos apuntamos y empezamos por verano, yo particularmente por agosto. La verdad es que está siendo una experiencia muy enriquecedora, pues podría decir que en cada visita ha habido algo que he aprendido o que me ha dado pie a reflexionar más tarde.

En las primeras visitas siempre salía el tema de mis estudios y con él la frase: “nunca dejes los estudios”. La cuestión es que cada vez entiendo más esta frase como: “nunca dejes de aprender”, porque de todo se puede sacar algo. Y es que en las visitas hay un gran ejemplo de vida y, como pequeña reflexión, creo que, aunque es más agradable aprender de las experiencias positivas, ante las negativas hay que intentar no bloquearse.

Ver que todos acabaremos igual me hace pensar que en la vida hay un momento para todo y que la Fe, la familia, la amistad y la salud, son cosas que no hay que dar por hecho. Hay que cuidarlas, dado que son las que al final acaban dando forma a la vida y las que realmente se valoran.

Durante estos meses también he visto la importancia de cuidar a nuestros mayores. Hoy se exalta a la juventud, pero es muy importante atender a las generaciones que aún están con nosotros, pues dependen de la sociedad que han ayudado a crecer. He comprobado que es cierto el refrán de “la experiencia es un grado” pues en la residencia se encuentra mucha experiencia acumulada. Creo que uno de los mejores consejos que se puede recibir es el de aquel que ya ha vivido una situación parecida, pues al final quien más quien menos, todos pasamos por las mismas etapas.

En resumen, estoy muy contenta con la experiencia y espero seguir aprendiendo de ella durante mucho tiempo más.

Ens movem!

Sònia Abad
Educatora social

A la Immaculada, no parem de moure'ns. Durant totes les setmanes, la fisioterapeuta realitza diverses sessions de gimnasia que als residents i usuaris a millorar i a mantenir les seves capacitats físiques. A més, també s'han realitzat activitats de moviment molt entretingudes com jugar a bitlles on els participants treballen també capacitats físiques mentre s'ho passen d'allò més bé!

La Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada obté el segell EFQM

El 31 de gener d'aquest any la fundació va obtenir el segell EFQM amb una puntuació de 200 punts

El 31 de gener, en un acte que es va celebrar a Madrid, Rosa Prat, la directora de la residència, i Montse Alsina, la vicepresidenta del patronat, van rebre el segell EFQM 200 que s'havia obtingut el desembre de 2023 després d'una feina que s'havia dut a terme durant un any aproximadament i mitjançant un procés d'autoavaluació i auditoria externa, impulsat especialment pel patronat i amb una participació de tothom (equip directiu, treballadors i treballadores, usuaris dels serveis, familiars i, està clar, el mateix patronat). Aquest procés va implicar:

1. **Autoavaluació:** Es va realitzar una avaluació interna per identificar els nostres punts forts i les àrees de millora.
2. **Planificació de millores:** Es va desenvolupar i implementar un pla d'acció per abordar les àrees de millora.
3. **Avaluació externa:** Un grup d'auditors acreditats per l'EFQM va realitzar una auditoria externa per verificar els progressos i la conformitat amb els criteris del model.
4. **Acreditació:** Vam complir els requisits establerts i se'ns va atorgar el segell EFQM 200.

Què és el model EFQM?

És un reconeixement a l'excel·lència empresarial atorgat per la Fundació Europea per a la Gestió de la Qualitat (European Foundation for Quality Management, EFQM) i es basa en un model de gestió que ajuda les organitzacions a millorar el seu rendiment i assolir l'excel·lència a través d'una autoavaluació sistemàtica i continuada.

El segell EFQM és un distintiu de prestigi que reconeix l'esforç i el compromís d'una organització amb la qualitat i l'excel·lència. Les empreses que el posseeixen demostren una gestió eficaç i una orientació constant cap a la millora contínua, la qual cosa repercuteix positivament en tots els aspectes del seu funcionament.

És per aquest motiu que la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada va decidir optar per aquest segell, com a garant de la nostra gestió, eficaç i que aposta per la millora contínua

Quins són els beneficis del model EFQM

Obtenir el segell EFQM proporciona nombrosos avantatges a les organitzacions, entre els quals es destaquen:

- **Millora de la imatge i reputació:** Reconegut com a símbol d'excel·lència i qualitat.
- **Avantatge competitiu:** Potència la competitivitat a través de la millora contínua.
- **Foment de la cultura de la qualitat:** Promou un entorn de treball orientat a l'excel·lència.
- **Atracció de talent:** Les organitzacions excel·lents solen atraure i retenir els millors professionals.
- **Eficiència operativa:** Millora dels processos i la reducció de costos.

Principis del model EFQM

El Model EFQM es fonamenta en diversos criteris clau:

1. **Lideratge:** L'impuls i el suport de la direcció són essencials per a la implantació de la qualitat.
2. **Estratègia:** Una estratègia clara i ben definida orientada cap a l'excel·lència.

3. **Persones:** Gestió i desenvolupament del talent humà dins de l'organització.
4. **Aliances i recursos:** Gestió eficaç dels recursos i les col·laboracions externes.
5. **Processos, productes i serveis:** Millora contínua dels processos per oferir productes i serveis de qualitat.
6. **Resultats en els clients:** Avaluació de la satisfacció i les percepcions dels clients.
7. **Resultats en les persones:** Avaluació de la satisfacció i les percepcions dels empleats.
8. **Resultats en la societat:** Impacte de l'organització en la comunitat i el medi ambient.
9. **Resultats clau:** Mesura dels resultats operatius i financers.

Avaluació externa

Juntament amb l'atorgament del segell, se'ns va presentar l'informe de l'auditoria on s'enumeraven les fortaleses, els reptes i les oportunitats de millora de la nostra entitat.

Punts forts

- La fundació ha definit un propòsit, la seva raó de ser, que orienta totes les seves activitats i inspira els seus empleats a respectar la dignitat humana i a ser tolerants i caritatius.
- La institució ha integrat en el seu sistema de gestió el model d'Atenció Centrat amb la Persona (ACP). Aquesta metodologia permet avaluar les necessitats de la persona i de les seves famílies, implantar millores i garantir el propòsit de la organització.
- Es treballa en fer un bon procés d'acollida dels professionals per integrar-los i assegurar que coneixen els valors, així com el model d'atenció que proposa el centre.
- L'aliança amb ACRA, FEATE i la Coordinadora Catalana de Fundacions constitueix una forma de compartir pràctiques del sector així com accedir a formació i assessorament legal.
- Compliment dels pressupostos d'ingressos i despeses.
- L'organització està en procés de transformació. Ha adoptat el model EFQM com a guia per desenvolupar l'estratègia i estructurar el sistema de gestió per assolir l'excel·lència, així com en estar preparats pels reptes de futur.

Oportunitats de millora

Bàsicament es poden reduir a dos:

1. La concreció del pla estratègic per al futur i la determinació dels indicadors dels assoliments d'aquest pla.
2. Redacció i aplicació d'un pla de comunicació per millorar l'impacte de la nostra entitat en la societat.

L'endemà

Treballar en un procés d'assoliment d'un mèrit com el segell EFQM no és ni un treball només d'un any, ni d'un procés que es tanca i s'acaba el dia que ens el van donar. Aquest segell vol ser una garantia de la nostra forma de treballar, en el passat, en el dia a dia i en el futur, al bell mig d'una societat que es va envellint i per a la qual s'han d'anar cercant i definint serveis per a tothom i adequats a aquest tipus de població, com el nou servei d'assistència a domicili.

I, evidentment, tot plegat no tindria raó de ser sense la feina que duen a terme les treballadores i treballadors de la residència i la seva direcció, i la relació i els ànims de les famílies dels usuaris dels nostres serveis. Fent família.

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ CASA ASIL
PARROQUIAL DE LA IMMACULADA

Canvi de logo

Estem de canvis, primer de tot vam fer el canvi del nostre logotip, passant de la “i” a una simbologia de tres figures, que també representen una “i”, que es relacionen entre elles fent al·lusió al treball en equip, l’acompanyament, la cooperació, als vincles entre persones... que defineixen la nostra entitat i la nostra manera de fer.

Després a finals de l’any passat vam fer un canvi a la nostra pàgina web, més dinàmica i actual als nostres temps.

Com també sabeu estem ampliant serveis amb l’atenció a domicili, i amb el temps esperem poder explicar-vos més canvis i noves propostes, i aconseguir el nostre propòsit de fer que la nostra gent gran se senti a casa.

DONACIONS

Ajuda'ns a ajudar

Ajuda a canviar vides avui mateix. Fes una diferència significativa a la vida de la nostra gent gran donant ara a la nostra fundació. Cada contribució compta, junts podem construir un present millor per a aquells que alguna vegada van construir el nostre futur.

Fes la teva donació ara i marca la diferència a les seves vides!

<https://fcapimmaculada.cat/donacions/>

Qui som, què fem

Rosa Prat
Directora

La Residència de la Fundació Casa Asil Parroquial de la Immaculada fou inaugurada l'1 de juny de 1978, amb una primera seu al carrer La Pau, i des del mes de maig de 2001 està al carrer Sant Jordi. Presta un servei d'acolliment i assistència integral de qualitat a persones grans, en règim substitutori de la llar en la modalitat de residència assistida les 24 hores o en el servei de centre de dia.

La Fundació està inscrita en el registre de Fundacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, qualificada com a fundació privada de beneficència sense afany de lucre.

La Residència és centre col·laborador de la Generalitat de Catalunya i oferta els següents serveis: el servei residència assistida amb un total de 38 places, i el servei de centre de dia amb 32 places, amb places privades, públiques i subvencionades per la pròpia fundació, en ambdós serveis. Des de fa poc temps tenim un nou servei, l'atenció domiciliària.

Les tasques de direcció recauen en Na Rosa Prat Esquirol com a Directora Tècnica.

Serveis: llargues estades, centre de dia, i servei atenció a domicili.

L'equip de professionals: està integrat per servei mèdic, infermeres, auxiliars de clínica, fisioterapeuta, educadora social i animació, treballadora social, psicòloga, manteniment, cuina pròpia amb dietes específiques, podòloga, servei de neteja, bugaderia, perruquera, servei religiós, servei òptic-auditiu i servei bucodental. També comptem amb una xarxa de voluntaris.

Característiques arquitectòniques i ambientals: edifici d'ús exclusiu consta de quatre plantes, aire condicionat i calefacció a tot l'edifici, i plaques solars. Té quatre menjadors amb sala de TV i jocs, sala d'estimulació i animació, sala de fisioterapeuta, sala de visites, solàrium, sala de reunions, oratori, perruqueria, tot exterior i jardí a la planta baixa. Disposa de càmeres de vigilància, wifi, de dos ascensors de sis i catorze places.

Habitacions: individuals i dobles. Totes les habitacions són exteriors i amb terrassa. Totes amb bany adaptat i exteriors, equipades amb llits elèctrics articulats, ajudes tècniques (grues, cadires de bany, trapezis, matalàs antiescares, coixins antiescares...) presa de TV, dispositiu d'avís d'emergència, pilot nocturn i amb mobiliari ergonòmic.

Activitats i sortides: les activitats desenvolupades en el centre contempen tant el nivell assistencial com el sociocultural, lúdic i terapèutic, com ara tallers de manipulació, d'estimulació cognitiva, de memòria, de musicoteràpia, de jardineria, de mobilitat i de relació. Actuacions musicals i teatrals, sessió de cinema. Xerrades i col·loquis adreçats als familiars i personal. Sortides a l'exterior un cop per trimestre, com per Carnestoltes, Sant Jordi, Sant Ponç i excursions de tot el dia un cop l'any.

Servei religiós: Celebració de l'eucaristia i administració de la comunió amb la celebració de la paraula. Administració del sagrament de la Santa Unció, celebració comunitària de la penitència i celebracions especials.

Situació: al centre neuràlgic de la població de Mollet del Vallès. Dues estacions de RENFE, servei de bus a Barcelona, Granollers, Caldes, Badalona, Sabadell i poblacions dels voltants, servei de bus interurbà.

Mollet del Vallès, maig 2024

Necrològiques 2023-2024

Un any més volem recordar la pèrdua dels següents residents que han deixat des del mes de juny del 2023 fins a la publicació de la “La Beira” actual.

Felicia Agustí Boladeras
Resident del
22/03/2017 al
16/07/2023

Placido Cañadas Morales
Resident del
01/09/2022 al
18/09/2023

Marina Díaz Sánchez
Resident del
03/07/2017 al
27/10/2023

Montserrat Pou Montolio
Resident del
07/09/2022 al
25/11/2024

Carmen Bronchal Pastor
Resident del
16/01/2023 al
09/03/2024

Purificación Cubillo Esquinas
Resident del
28/07/2021 al
25/03/2024

Isabel Cerezo Saez
Resident del
25/04/1995 al
27/03/2024

Francisca Juanes Peinado
Resident del
02/03/2022 al
23/04/2024

Victorina Arbolí Andreu
Resident del
17/01/2011 al
24/04/2024

Pensar en tu

*Pensar en tu
i saber que puc.
Recordar,
i somriure.
Tancar els ulls
i sentir el cor.
Respirar,
i viure.*

Cristina Company

Treball de Paquita Ruíz

Fundació La Immaculada

FENT FAMÍLIA

Sant Jordi, 2 · T. 93 544 52 28

08100 Mollet del Vallès

fundacio@fcapimmaculada.cat

www.fcapimmaculada.cat

 residencia_laimmaculada

 F_Immaculada

Distinció Cívica de l'Ajuntament de Mollet del Vallès
a la Residència La Immaculada - 2011

La Beira

núm. 20 • any 2024